

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 „. Egyes szám — „ 5 „.

Előfizetési pénz s minden közlemény: főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KAROLY könyvkereskedésében és a szerkesztőségénél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint ezintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.

N év- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyasintán kéziratok nem adatsnak vissza.

Debreczen, nov. 23.

A ref. egyház egyetemes zsinata mai napon véget ért. Sok időt és nagy tért venne igénybe, hogy a tartott zsinat csak egynémely mozzanataira is ezuttal viszapillantást tehesünk. Nem is teszünk most. Lesz alkalmunk már közelebb a letárgyalt ügyekkel bővebben megismerkedni, s akkor terjedelmesebben foglalkozunk a protestáns egyház egyetemét oly lényegesen érdeklő nagyfontosságú tárgyakkal.

Most álljon itt br. Vay Miklós zsinati elnök bezáró beszéde rövid visszatekintésül a történetekre:

Br. Vay Miklós elnök:

Főtisztelendő és méltóságos Zsinat! Mielőtt tisztelnél fogva alkotmányozó zsinatnak ezen szakát berekeszteném, engedje meg a mélyen t. zsinat, hogy egy visszatekintő pillantást vehessek, immár véget ért tanácskozásainkra és kifejezést adjak azon gondolatoknak, érzelmeink, melyek bennem a legközelebb lefolyt napok hatása alatt támadtak.

Fogadják e mélyen t. zsinatnak tagjai egyenként és összesen mindenek előtt nálás elismerésem kifejezését azért, hogy azon ügyek elintézésében, melyeket elnöki megnyitott beszédemben jeleztem s melyek országos egybegyűlésünknek tulajdonképeni tárgyát képezték, reformált egyházunk javára, oly buzgó kintartással és egyetértő igyekezettel közre működni kegyes valának s nekem az élet alkonyán bár megengedték élvezni ama legfenségesebb és legtisztább örömet, hogy mind az, a mi hittelem érdekében, oly régóta óhajtottam, vágytam és reményben ringatta lelkemet, most az a valóság, a tény, az igazság erejével áll előttem. És így a ref. egyház számára az élet jogát, melyet már régen kivított, éber gonddal őrzött és eképen megérdemelt, az eddigénél még nagyobb mértékben biztosítva láthatom. (Élénk éljenzés.)

Megengedem mélyen t. zsinat, hogy lehetnek olyanok, kik az újításnak és ja-

vitásnak terén lázas sietséggel szoktak előre törni, nem lesznek megelégyve törvényhozási működésünkkel.

Ez lehető; de én mind a mellett is azt hiszem, hogy mi nyugodt önértéssel távozhatunk küldöink körében; mert meggyőződésem szerint megtettük mind azt, a mit felekezeti és nemzeti érdekeink szerint a viszonyokhoz képest megtehettünk. Én azt vallom méltóságos és főtisztelendő zsinat, hogy mi ez uttal is egy nagy lépést tettünk előre és reformált egyház elveihez híven a kor egészséges szellemét megértve, ez alkalommal is, mint fennállásunk óta folytonosan, reformáltunk. (Élénk helyeslés.)

Igaz, hogy az egyház alkotmány körében nagyrészt csak folyvást fejlődő egyházi életünk és a törvény erejével bíró szokás által megszentelt gyakorlatot szerkesztettük egybe, de már ennyiben is áldásos és új munkát végeztünk.

És méltán, mert az egyházi közigazgatás és törvényhozás formáinak megállapítása által, rég óhajtott rendet, összhangzást és egyenlőséget eljártat hozván egyháztársadalmi életünkbe, oly erős és hatalmas szervezetet léptettünk életbe, mely a részeket, egyes hatóságokat, az egésze kiható tevékenységre kényszeríti. E nagy és erős szervezetbe beillesztettük az egyetemes conventot. Ez, új hatósági körében, arra lesz hivatva, hogy egyházi és iskolai, szellemi és anyagi ügyeinket, az egyéni és autonóm testületek tevékenységének igénybe vételével vezesse. Egyházi és világi férfaink bölcsességétől, egymást kölcsönösen segítők, Erdélylyel immár teljesen lett egyesülésünk után lényegesen hatványozott közreműködésektől fog függni, hogy a megalapított szervezetbe, az élet mozgósító szelleme költözzék és a testet a gépezetet az élet lelke elevenítse fel. (Helyeslés.)

A köznevelés és oktatás szervezetebe valami egészen új és társadalmunkat gyökeresen átalakító eszméket sem vetünk be, — mert az iskolát nem tartjuk forrongó eszmék küzdterének, hanem az összes társadalmat átható, már megtisztult világ nézet kifejezésének. Ha mégis az oktatás ügyét minden irányban felkaroltuk, tettük azt alaptörvényeinkben gyökerező jogainknál és önfentartási ösztö-

nüknél fogva, az egész ország előtt nyíltan bevallván, hogy iskoláink mindenestől egyházunk testéhez tartoznak, hívek maradván őseink egész hitéhez. (Tetszés)

Megjegyezzük, hogy midőn iskoláinkat felekezeti érdekeink ápolására, fejlesztésére feltartjuk s tökéletesítjük, ugyan akkor, miként eddig, ugy jövendőben is, a magyar nemzeti közneveltség szent ügyének is akarunk szolgálni. (Igaz! Ugy van.)

És mert ily küldetésünkkel és elhatározásunkkal, a magyar állam vállal róla a teher és felelősség egy részét átvesszük, bizalommal számíthatunk arra, hogy a „coordinatio liberariae institutionis” és „suprema inspectio” kérdései, alaptörvényeink értelmében s a régi szokás iskoláink gyakorlat utasításai szerint oldatnak meg a kormány és országgyűlés által. (Élénk helyeslés.)

Én magam részéről, úgy a kormány, miként az országgyűlés bölcsességétől tekintetben a legjobbat várom.

Hátra van, a miről mindenek előtt kell vala szólanom, a magyar ref. egyház közalapja, melyet a zsinat létrehozott. Magas emelkedésben tarthatja mindnyájunk lelkét az a gondolat, hogy a mag, mely ezelőtt majd nem egy negyed század előtt, egyházi és világi férfaink gondoskodása által elvettetett, épen a mostani zsinaton, a cél fenségétől áthatott lelkek szent buzgósága folytán, már-már termő életfáává változott. S szabad legyen hinnen méltóságos és főtisztelendő zsinat, hogy ha csak ez egyet végeztük volna is, ezen egyetlen eredmény is, — emberileg szólva — örök időkre biztosítja országos összegyűléstünk emlékét. (Tetszés.)

E korszakalkotó nagy tett hódító hatása alatt engedje meg a mélyen tisztelt országos zsinat, hogy azon boldogító hittel hagyjam el elnöki székeket, hogy a magyarországi reformált egyház nemcsak volt, hanem lesz is!! (Hosszantartó lelkes éljenzés.)

Debreczeni ref. zsinat.

Debreczen nov. 23.

Társelnökök: Br. Vay Miklós, Nagy Péter.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

A dogo leánya.

Beszély Velenoze történetéből.

IRTA:

Ifj. Váncza Mihály.

I.

1353. november 2-ika van . . .

Halottak napja!

Velenoze apraja és nagyja siet gondolójába ülve a közeli Lidó szigetre evezni, melynek egyrésze a temetőt képezi.

Olaszországban az ősz más féle, mint mi nálunk. Ott a természet nem rejtőzik a sűrű ködfátyolba, mely elborul a mindenségben, és nem várja szomorúan a hosszantartó téli csöndet. Enyhe, kellemes lég uralkodik ott. A fák zöldék, fű, virágok illatoznak és az élénk kék színi égről mosolygó sugarak arany hálót szőnek a cyprusok örökké sötét zöldje, az olaj fák ezüstös, szürkés levelei és a ragyogó narancsolombok felett. Megérik a gyümölcs és ugyanazon fa egyidejűleg virágzásnak is indul. Nálunk az egész ősz semmi más mint a mulandóságnak képe, mely figyelmet a halálra, arra a sötét titokzatos utra, melyen mindnyájunknak végig kell mennünk és eszünkbe juttatja azokat, kik előbb elmentek, mint mi, emlékünke

hozza mindazon barátokat, ismerősöket, hozzánk tartozókat, kiket elragadt körünk-ből a kegyetlen végezt és a bennünket körítő természet nagy temetőjéből oda vezet — tekintettünk arra a kis darab földre, hol nedves hideg halom alatt az egykor meleg és érző szív most porba van omolva . . .

Halottak napja!

Olaszországban az ősznek nincs oly szomorú, komor kinézése, virágok diszítik az elhunytak lakházait, koporsóit, sirhantjait . . . virág és mindenhol csak virág. A temetők örökös kertek, többnyire távol a városoktól, vig tarka-barkaságoktól körülvéve, oda özőnlük halottak napján a nagy, gyászba öltözött néptömeg, de a mely gyász ruháit elborítják a virágok és koszorúk, melyekkel az elhunyt kedves sirját ékesítik, a mely sirokra este fátylakat, tarka, színes lámpákat, mécseket s égő gyertyákat helyeznek, hogy az „emlékeztet napja”-nak még az éjjelét is megvilágítsák . . .

Oly édes érzés lepi meg az embert e helyen s önkéntelenül sóhaj szál föl a kebelből: ily helyen magános esendben édes lehet az örök nyugalom!

Ott alant nem dobog a szív, a hantok alatt nincs többé boldogság!

Egy nő áll egy fris hant fölött . . . vonásain szelid fájdalom ömlik el, szemében köny ragyog s egyszerre koszorút tesz a néma fejfára, egyetlen szál gyertyát a göröngyös szemfedőn . . . mejd

zokodva borul a néma hantra, mintha mondaná: Oly elhagyott, oly árva vagyok . . . semmi felele, borzasztó csend . . . még a szellő is susogva jár . . .

A lélek mely egykor szeretett s a mely halhatatlan, boldog lehet, látva hogy porai felett az viraszt, kit oly forrón szeretett . . .

Oly jó ember volt . . . oly korán megkellett halni s elhagyta fiatal nejét s azt a kis kék szemű angyalt, a ki oly ártatlanul mosolyog s gagyog ott könyező anyja kebelén, hisz nem érzi kis szivecskéje még a fájdalom maró kinjait: — csak öröm, játék előtte minden e sivar világon, . . . mosolygó pillantással csüg a kis gyermek édes anyja karjain, az a mosoly az ártatlan lélek délibábjá, azok a szelid ábrándos szemek oly kifejezésteljesek, annyi érzelmmel, annyi költészettel vannak telve! . . . Ezembe jut a kis ibolya, mely szemérmesen fejleszti kelyhét a tavasz enyhe sugarai elé . . . melegen érinti a szemlélő szívet mindig az ily jelenet, hisz a kiesi s mégis oly édes örömtök közé veti előre szírványát a szebb jövő reménye!

Kimondhatatlan vágy, megnevezhetetlen sejtélem, végtelen, reménység — ifjuság a te neved! A gondatlan fiúból ifjú lesz . . . a szerelem első napsugarinál érezni kezdi, hogy az örök szerelem páránya! Rózsás jövő áll előtte s a halál, a zord halál, kiragadja az élők sorából.

Jegyzők: Tóth Sámuel, Baksay Sándor, Véghegyi Dezső.

Ülés kezdete délelőtt 10 órakor.

A tegnapi gyűlés jegyzőkönyve felolvasztatván, észrevétel nélkül hitelősítetik. —

Ujfaluassy Miklós: Nekünk két nevezetes okmány marad emléklül a zsinatról; az egyik a jegyzőkönyv, mely mindennap felolvasztatik, a másik a nagy költséggel előállított zsinati napló. Semmi sem volna nekünk becsesebb, mintha ezen okmányokat birhatnánk. Nem szeretném, ha ezen okmányok csak egyszerűen leveltárba tétetnének, vagy könyvtárba; indítványozom tehát, hogy azok kinyomatassanak és részint a zsinati tagok közt, részint a superintendenciák, a traktusok és nagyobb iskolák között elárussítassanak. Egyedüli czélom az, hogy azon sok tapasztalás, azon sok bölcsesség, a mit a tagok itt kifejtettek és elmondottak, ne maradjon nyom nélkül, hanem adassék át a történelemnek s az utódoknak. (Helyeslés.)

Ballaagi Mór nézete az, hogy a jegyzőkönyvek kinyomathatók, a zsinati napló azonban nem egész terjedelemben, hanem csak lényegében nyomattassék ki.

A zsinat a kérdés észszerű elintézését a naplóbíráló bizottságra bizza.

Bencsik István bejelenti, hogy helybeli lakos Bösszörményi Róza urhölgy hozza levelet intézett, melyben a domesticához egyezer forintnyi adományát a zsinatnak tudomására hozni kéri. —

A nemes adakozó levele felolvasztatván, az adományért jegyzőkönyvileg elismerés szavaztatott.

Nagy Péter elnök indítványozza, hogy a ref. egyházi országos segélyalapra begyűjtendő összegek kezelésére egy ideiglenes bizottság küldessék ki.

Az indítvány elfogadtatván, a bizottság Révész Bálint elnöklete alatt ki neveztetik, egyuttal határoztatik, hogy a domesticára befolyó pénzek a debreczeni főiskolai pénztárba helyeztessenek el.

Olvastatik a köznevelés és közoktatási szervezet szabályzatának hátralevő része és az egyházi bíróság és törvénykezési rendtartás másodsor; észrevétel nem tétetvén elfogadtatott.

A gr. Dégenfeld Imre elnöklöte alatt,

Igy szenderültünk jobb létre mindnyájan s elköltözünk oda, honnan visszatérés többé nem létezik! . . .

Most itt pihen az ifjú férj is lenni, itt alusza örök álmát, meg az örök élet hajnalán a föltámadás riadoja meg nem szólal és a sírok meg nem nyílnak . . . Ábrándosan mereng el e jövőn a fiatal özvegy, midőn előre is oda képzel magát, mikor újra egymást ölelhetik, egymás karján emelkedhetnek fel a nyílt egekbe . . . és a gyermek bámul ki a megvilágított éjbe . . . csodálkozik látva e szokatlan fényt . . .

A sirlámpa világa rezeg . . . rózsás fénybe beanyozza a rideg arnyakat . . .

„Már késő éj van . . . a hold, a csillagok rég feljöttek! . . . a hűs éjjeli szellő fölebbentti a fiatal nő arcáról a fátyolt, mely eltakarta eddig előttünk tekintetét . . . Lehajol a szegényes mécshez . . . megigazítja, azután gyermekét burkolja be egy nagykendőbe hogy át ne fázze . . .

„A lámpákat már mind eloltották: a látogatók már mind eltávoztak, egyedül csak ő áll megőtt mozdulatlanul, imára kulcsolva kezeit s szorosan kebléhez simitva magzatát . . .

Végre távozni készül . . . letérdel a kis domb mellé, szemeit az égrofüggesztő s enyhítését kéri a mindenhatótl a faldalmaknak, melyek szívet lelkét marczan-

NEK

14 én

nden levonás nélkül

ny kamat.

atlanui játszik.

14-én.

le 10 és 13.

engiel

ZSAMA.

örzs megfurása alkalmával szépitő szernek ismerik em nedvből a földből a földk, akkor nyer még csak

jük vole, ugy már a köy ezáltal vakítóan fehér és

himlőhelyeket lesimttsa; a avolit szeplőt, májfoltot, orr ágát.

gyógyszerésznél Budapesten' ártt: Tárcaay István gyógy- áráhan. (330.)

zhetni Ábrahám László al, czepléd-uteza 22-dik (420)

az önálló bölcsészeti tanfolyam és tanárképzés létesítése tárgyában javaslat készítésére kiküldött bizottság jelentését be-terjeszti.

A bizottság véleménye az, hogy az egész ügy az egyetemes conventhez teendő, miszerint ez a tárgyban készitendő munkáját az egyházkerületekhez véleményadás végett küldje meg, s az ily módon előkészített fontos kérdést a convent a jövőben összejutendó zsinat elé terjessze.

A dékánról benyújtott, s lapunkban már közölt javaslatot a zsinat, mint-hogy e tárgyban az ágostai hitvallásu egyházzal értekeznie kell, elintézés végett a conventhez teszi át.

A zsinati gazdai és egyéb számadások megvizsgálására egy bizottság kiküldetik, mely bizottságba bevéleaszatnak: Révész Bálint, Fráter Imre, Lengyel Imre, Balogh Ferencz.

Ezután a kérvényi bizottság jegyzőkönyve olvastatott fel, s azt a zsinat változtatás nélkül helybenhagyta.

Olvastatik az énekesi bizottság jelentése egy új énekes-könyv készítése tárgyában.

Nagy Péter indítványozza, hogy miután az Erdélyi veli egyesülés különben is létrejött, annál fogva az erdélyi és magyarországi énekeskönyvek vétesenek együvé, s a két énekes-könyv helyett készítsen az egyetemes convent egy énekes könyvet. Nagy Péter indítványa elfogadtatott.

Hege d'us Lászlónak a feyintézetekben szolgálatot teljesítő lelkészek fizetésének javítása tárgyában beterjesztett javaslata szintén a conventhez áttétetni határozatott.

Olvastatott Kovács Antalnak lapunkban is közölt indítványa, melyben a református püspökök a főrendiházba megbívatása iránt kér intézkedést tétetni.

Lengyel Imre: Minthogy a főrendiház reorganizációja különben is küszöbön van, mindenesetre intézkedés fog tétetni, hogy az ilyen előjogok kellő korlátokba szorítsassanak, annál fogva, indítványozom, hogy a zsinat a kérvény felett napirendre térjen. (Heylesés.)

A zsinat az indítvány felett napirendre tért. Olvastatik Szeremley Sámuel emlékirata a Károlyi-féle biblia fordítás helyett jobb fordítás készítése és egy új liturgia kidolgozása tárgyában. Az emlékirat szintén az egyetemes conventhez áttétetni határozatott.

S ezzel a zsinati tárgyak teljesen kimerítve lévén, elnök az ülést délután 2 órakor berekeszti.

A zsinat holnap tartja utolsó ülését.

Zárulás; nov 24.

A zsinat mai utolsó ülése keves-sel 10 óra után vette kezdetét. A karz-tok teljesen zsutolva voltak; maga a te-rem is számos urhölgycet fogadott be, kik a karzaton már helyet nem kaptak.

Az előző gyűlés jegyzőkönyve felol-vastatván, hitelesítettet.

Bensik József jelenti, hogy a nagy-bányai egyházmegye gondnoka Újfalus-

golkák; — azután lassan mint jött, távo-zik... A reggeli szellő felszarítja a kö-nyeket, melyek arcán végig perogtek s a halvány arcra, melyről oly rég hiány-zott már a pir, rózsákat fest... pár perc-mulva egy gondolatba tilt, mely hatalmas evezőcsapások folytán, nyilsebesen hasi-totta a habokat...

A tekintet bámulva csudálja a nap-feljöttének ezerféle színeit, melyeket vis-zattükrözik a Laguna és melynek égő pirja vörösré festi a Mária della Saluta kupo-láját, a nagy esatorna torkolatánál, azo-kat a remek palotákat a Giorgió maggiore épületeit és a Campanile Silhuettejeit éle-s-re körvonalozza...

„Oh Venecia benedetta Non ti voglió piu lasciar!...“

hangzik fel a dalának refraineje.

Venecze! — Tengeri rózsá, mely kiemelkedtél a hullámokból, hogy mint az Adria királynője uralkodjál dicsőséges hatalmad napjaiban, mivélettél?... Fé-nyes napjaid elhomályosultak, eltűnt a varázs s helyébe a rideg való lépe... Most már nem horgonyozik a Bucentoro dogeid palotája előtt, már nem töltik meg kikötőidet a világ minden részéről jött kereskedelmi hajók, már nem tér vissza egy-ekor büszke hajónadad győzelmesen, zsák-mánnyal megrakva idegen tengerekről, ma

„Oh áldott Venecze! nem hagylak el soha!“

s y Miklós a domesticára már ezeltett tett adományát ezennel 1500 frtra kiegészíti. Kiss Áron jelenti, hogy a szatmári egyházmegye gondnoka, Vályi János a domesticához szintén 1000 forinttal járul. A zsinat az adományokat éljenzéssel tudomásul veszi.

Szentpéteri János a zsinat el-nökségéhez fordulva, azon kérelmet intézi, hogy az egyházi főgondnok és a miniszter-elnök a trón számolyánál hassanak oda befolyásukkal, miszerint ő felsége a kü-zelebbi állomorsjáték tisztajövedelmét ado-mányozza az egyházi segélyalpnak.

Elnök br. Vay Miklós ezután követ-kező beszéddel zárja be a zsinatot (lásd fentebb.)

Ezután Révész Bálint püspök mond köszönetet a zsinat elnökeinek a tanusi-tott ügybuzgalmukért. Elnök pedig a jegyzői karnak szavaz kitartó szorgalmu-kért köszönetet.

Végül a 122-edik zsoltár „Legyen te kifalaidban csendesség“ kezdett ver-sének emléklése után, — a zsinat fel-ozsolt.

— A dalmát fölkelés, a Bécsből terjesztett hírek daczára, nincs elnyomva sőt egyre nő a forogás.

— A pénzügyi bizottság tovább folytatta az 1882-iki államköltségvetés tárgyalását. A tételek némi vita után elfogadtattak.

— Kálnoky gróf pétervári utó-d-jául nagy határozottsággal Wolkenstein gróf volt drezdai követet, jelenleg külügy-miniszteri osztályfőnököt emlegetik. Kueff-stein gróftól ép azért hívták be a párisi nagykövetségbe, hogy Wolkenstein gróf teendőit átvegye.

— Az országgyűlés mindkét háza a legközelebbi ülések alkalmával fog az új külügyminiszter kinevezetése felől hi-vatalos uton értesítettetni.

A nősegélyző iparszövetkezet.

— Felhívás. —

Folyó évi április hó 10-én kezdemé-nyeztetett egy városunkban felállítandó nősegélyző iparszövetkezet ügye az e vé-gett összehívott előértekezletben, mely an-nak lelkes és ügybuzgó felkarolása s tül-zetes tárgyalása után 11 tagból álló bi-zottságot küldött ki saját kebeléből az ál-tala megállapított és jegyzőkönyvileg ki-fejezett vezérelvek és irányt adó utasítá-sok alapján készitendő nősegélyző ipar-szövetkezeti alapszabály-tervezet szerkesz-tésére, melylyel ezen nagy bizottság 7 tag-ját bizta meg, kik annak kidolgozására Dóczy Gedeon és Bevilacqua Rudolf ura-akat kérték fel, — kik is az általok nagy-gonddal elkészített alapszabályokat a bi-zottságnak beadták, mely azt több ízben tartott ülésében, — miután a munkálatot

már nem bir döntő hangsúlylyal senatusod egyetlen szava egész Európa előtt. Nem, ez ma már mind a múlté, azon idő, mely-ben beszéltünk szerepel. Az 1353 s kö-vetkező évek eseményei még mindig fé-nyes lapok gyanánt szerepelnek Venecze történetében. Most mindenütt a hova csak a szem tekint egy lettűn dicsőségek, egy megsemmisült nagyságnak maradványain akad meg. Veneczeben minden kő az egykori uralomnak jelkéve. Az oroszlanok felett is, melyek oly komoran állnak őrt ott a feyvertár előtt, már évszázadok vi-harja zajlott el s ha e vén gránitkő őri-ások beszélni tudnának mennyi csodás és nagyszerű mondat tudnának elmesélni a dallás időkrol. A szt. Márk templomának ötszáz oszlopja is, ki tudja miféle marad-ványa a rég lettűn pogányvilág pompás alkotmányának... Bajos hölgyeidet, vi-téz hőseidet mily szingazdag képekben tudja a esodálkozó utókor számára megő-rökíteni festőid kezének mesteri ecsetje, és az azok csalogatnak, tündökölnék a a vászonon ép ugy mintha csak a termé-szetben élve állnának előttünk. A ki lá-tott az esti szürkület homályában, ezüstös holdfénynél vagy a feijővő nap aranyos sugárban ragyogva, melyben még esodá-latosabb bajban tüntél fel, vajon eltudna-e feledni?... És kinek nem jutnának eszébe neved kiejtésénél a mult századok epochális eseményei? Szegényes rozszant ház az a Riva degli Sciaonin, mely előtt a gondola meg-

időközben a bizottság egyes férfi, és nő tagjai buzamos időn át gondosan tanulmá-nyozták, — tüzetes és beható tárgyalás után elfogadta, s azt a nagy értekezleti bizottság elé terjeszteti határozta.

Fennebb elöadottak alapján tiszte lettel van szerencsém felkérni:

Veres Lászlóné, Dragota Csorba Tekla Leób Pálné, Simonfy Imre, Némethy La-jos, Balogh Imre, Mészáros József, Beké-nyi Ottokár, Békéssv László, Dóczy Ge-deon, Zalay Márk, Huber József, Bieber Bernát, Kubay Alajos, Herczeg János, Be-vilaqua Rudolf, Dr. Sik János értekezleti tagokat, a helybeli hírlapok t. szerkesz-tősegeivel együtt arra, — hogy az emli-tett alapszabályoknak f. november hó 22-én a városház nagy tanácstermében délutáni 5 órakor, tartandó végleges tárgyalására és elfogadására megjelenni, s a gyűlést hirdető iven neveik után a láttaozást felírni szívekedjenek.

Kiss József

kir. tanfelügyelő és értekezleti bizottsági elnök.

Le az osztrák ezredessel! Rómában nem tudják megbocsátani Um-berto király bécsi látogatását. A mult va-sárnap az utczák sarkain majd mindenütt nagy plakátokat ragasztottak ki, melynek főhírata az volt: Le az osztrák ezredessel! A plakátokban a legnagyobb gromba-ságok voltak nyomtatva a király és utja ellen és azzal végződött: Éljen a köztár-saság! Éljen a forradalom! Éljen Triest és Tentino! A plakátok miatt több elfo-gatásokat eszközöltek.

Bucus Debreczentől.

(A zsinat szétoszlásakor.)

Nagy Debreczen, te jó magyar város! Nyílt arcu nép szabad hazája, Hol kéz a szívvvel összeforrt, páros, Mint törzsrel a zöld fának ága. S ha nyílt baráti kéz felénk A szivverést is éreztek... Im emegyünk, mi távoznak már most, Isten veled, te jó magyar város!

Szálltunk feléd vándor madárként mi, Elhagyva messze szép hazánkat! S tártál kaput... Öröm volt azt nézni, Szívek s kapuk ki mint nyílnak, S hogy itten új hazát lelénk, Irigykedőn nézett felénk A messze távol. Im megyünk már most, Isten veled! te jó magyar város!

Jóságodat velünk éreztetéd, Ültünk körül tág tűzhelyednél. S éreze nyájas enyhe melegét, Kigyult szívrünk annak hevénél, S égő bokorrá lön legott... A láng magasra fellobog, — És ezt ragyogja vissza rád: már most Isten veled! te jó magyar város!

Isten veled! mi távoznak, megyünk. Hivólag int felénk a távol... Egy könyvet ejt utószor még szemünk.

áll. Az evezős kisegíti a fiatal nőt, a ki néhány pénzdarabot dobva az öreg ke-zébe, felsiet a lépcsőn. Ha követjük lép-teit, egy nagyon egyszerű berendezésű so-bába lépünk, melynek egy-két rozszant bu-tordarabja első tekintetre elárulja, hogy egy a ház tulajdonosa, mint a bentlakók nincsenek a jólét azon fokán, mely meg-engedhető a fényesebb lakást. Ideje, hogy megismerjük közelebről beszélytünk hősnőjét. — Coralie, — mert így hívták a fiatal nőt, — leánya volt a Nápolyban élő hírneves Bramante marche-senek, ki mint duszgadzag patricius mesz-sze vidéken ismeretes volt. Leányát for-rón szerette s ez is a leggyöngédebb ér-zelmeket táplálta atyja iránt. Volt ugyan néha köztük egy-egy összezörrenés, melye-okot mindig Coralienak szerelme adott, ki egész odaadással, az örüléseg rajongó ér-zelmmel viseltetett egy szegény ifju iránt, kit atyja, mint ősi régi nemes családból származott patricius, sehogy sem szivel-hetett. Kitalította házából, fenyegette leá-nyát is, az ifjut is, mind nem használt semmit. Vonakodása csak megerősítette le-ánya szívében a vonzalmat és ez elhatá-rozta, hogy ha nyíltan nem lehet kedve-sé, kész elszökni az atyai háztól és is-meretlen vidéken házasságra lépni a ked-velt ifjuval. Így is történt. Egy napon az ifju nem küzdhetett le a márszenvedélylyé fajult érzelmeit Coralie iránt, elég vak-merő volt Bramante marohese palotájába menni és ott töle leánya kezét megkérni.

Darabka fényt — a nagy sugárból; Mely oszlopol jár és vezet. Mint hála és emlékezet... Fogadd el ezt!... Mi távoznak már most, Isten veled! te jó magyar város!

Dömény József.

A fővárosból.

Megszökött férj. Tegnap este Rosenzweig szül. Muszk Regina panaszt emelt a főkapitányágnál, hogy férje teg-nap d. u. 2 órakor hazulról eltávozott s mint a nő utólag értesült, Bécsbe utazott, magával vitve nejének ruhánczeit, arany óráját láncostól s egy arany gyűrűjét, kéri férjét nyomoztatni s visszahoztatni. A nő által bemutatott arézkép felhasználása mellett a nyomozás megindított.

Irodalmi és művészeti hírek.

Hunyadi Margit, az aradi színház elsőrendű tagja, ki feledhetlenné tette magát közönségünk előtt, hétfőn „Frou-frou“-ban lépett fel. A művész nő sze-repben nemrég Bernhardt Sárát tanulmá-nyozta. Alakítása kitűnő volt, s a közön-ség zajos ovációkban részesítette.

Gr. Andrassy Gyula megvette Münchenben élő fiatal képiro Peska Gé-zának, a képzőművészeti társulat özi tár-latán kiállitva volt szép képét: „A 16-ik századbeli alakot.“

A czeplédi színház közelebb fog nagy ünnepélyességek közt megnyitattni. Ott most Jakab Lajos igazgató működik.

Hét énekesnő! A népszínház leg-közelebbi operette ajdonsága „A király-asszony bábu“ lesz. Az új operette szom-baton kerül először színre Pálmai Ilka asszonnyal, ki e hó eleje óta ismét szerződött tagja a népszínháznak, és csak az új operetben fog először föllépni. Van tehát most a népszínházban hét énekesnő: Blaha Lajza, Pálmai Il-ka, Komáromi Mariska, Hegyi Aranka, Csatai Zsófi, Vadnai Vilma és Réthi Laura.

Az időjárás.

Európában: A nagy légnyomás (772—774) a kontinens déleleti részéből kiter-jed annak többi nagyobb részére is (764—766). Németországban mérsékelt déllyu-gati szelekkel az idő változó, melegebb, kevés csapadékokkal.

Hazánkban: Különböző irányu, rész-ben keleti és gyenge szelek mellett a hő-mérséklet, valamint a légnyomás is min-denütt nagyobbodott. Az idő többnyire felhős, borús, helyenkint ködös. Csapadé-kok helyenkint gyéren és kis mennyiség-ben voltak. Seps-Szent-Györgyön hóval. Az ország keleti fele még fagyponat alatt hideg volt, de nyugati egész fele fagy-ponton már felül enyhébb.

Az öreg szörnyű dühbe jött és a szeren-csétlen ifjut kilökte. Szegény Coraliera e percztől kezdve szomorú napok virad-tak. Atyja kitagadta családjából és rápa-rancsolt hogy hagyja el a palotát. A két-ségbeseett nő még az nap távozott. Fel-kereste kedvesének lakását és bár az apai átok lidércnyomásként nehezedit szívére, mégis boldog volt; boldog, mert az ifju, a kit szeretett, habár nem hordta is ne-vében a nemesi czimet, lelkében nemes volt és ez óratól pártfogója, védője, völe-génye lön a kesergő, elhagyott fiatal hölgynek. A Sta. Mária dei Frari temp-lomban egész csöndben történt az esküvés és a fiatal házások csak egymás boldo-gságának éltek. A férj szorgalmas munkája által kereste meg a napi kenyeret és igye-kezett, hogy neje, ki annyi kényelemhez volt eddig szokva, nélkülözést ne szenved-jen. Így telt el egy év; s a kis család bol-dogságát meg nevelte, hogy egy harmadik taggal szaporodott... De a sors utját állotta Coralie boldogságának és könyört-nem ismerő kegyetlenséggel feldulta a esa-ládi szentélyt. A férjet súlyos betegség szögezte ágyhoz, ki a gondos nő minden ápolása daczára pár hó mulva elköltözött az élők sorából, itt hagyva nejét és kis fiát a legnagyobb nyomor közepett, szo-moru kilátással a jövőre...

(Folyt. köv.)

Kilátás többnyire f... időt várhat... s helyenkint... lyenkin... U J... * Fák... kolában lev... v e n d é k e... ségének tisz... nek, a mely... tagok is r... pontban es... indul el, s... baloldali el... br. Vay M... meg, ahol... Bertalan sz... a zsinati ta... kint a ta... főiskolai s... tani. Inne... v é s z B á... nul, s az e... püspök elő... előtt a tan... e s ő f i J ó... az ünnepe... gadóban a... nyes bank... * A... gyülesén... sen (mely... referálni.)... gyék átra... nézve hab... szivből os... zeteket, m... nai tulkap... fejezés ad... nak orvos... tal az átin... g y a r G á... vastatását... ugyancsak... gyűlés eg... diák péld... szággyűlé... * A... a kormány... program... törvényja... tése az o... vasiat... * H... boszlórol... 21-én be...

a nagy sugárból;
és vezet
kezét...
Mi távoznak már most
magyar város!

Dömény József

városból.

ött férj. Tegnap este
Muszk Regina panaszt
yágnál, hogy férje teg-
or hazulról eltávozott a
értesült, Bécsbe utazott,
enek rubaneműit, arany
egy arany gyűrűjét,
ztatni s visszahozatni. A
tt arezkép felhasználása
s megindított.

művészeti hírek.

argit, az aradi színház
ki feledhetlenné tette
k előtt, hétfőn „Frou-
el. A művésznő e sze-
ernhardt Sárát tanulmá-
kítő volt, s a közön-
kban részesítette.

assy Gyula megvette
fatai képiro Peska Gé-
vészeti társulat özi tár-
olt szép képét: „A 16-ik

színház közelebb fog
égek közt megnyitani.
Lajos igazgató működik.

snő! A népszínház leg-
újdonosa „A király-
esz. Az új operette szom-
zór színre Pálmai Ilka
a hó elseje óta ismét
a népszínházak, de csak
fog először föllépni.

most a népszínházban
Blaha Lajza, Pálmai Il-
lariska, Hegyi Aranka,
Vadnai Vilma és Réthi

időjárás.

A nagy légnymás (772—
s délkeleti részéből kiter-
nagyobb részére is (764—
zágban mérsékelt délnyu-
z idő változó, melegebb,
okkal.

Különböző irányu, rész-
yenge szelek mellett a hő-
mint a légnymás is min-
bodott. Az idő többnyire
helyenkint ködös. Csapadé-
gyéren és kis mennyiség-
psi-Szent-Györgyön hóval.
ti fele meg fagyponat alatt
nyugati egész fele fagy-
lul enyhébb.

ü dübe jött és a szoren-
lökette. Szegény Coraliera
tve szomorú napok virad-
agadta családjaól és rápa-
hagyja el a palotát. A két-
meg az nap távozott. Fel-
enek lakását és bár az apai
másként nevezett szivére,
vált; boldog, mert az ifju,
habár nem hordta is ne-
ezimet, lelkében nem
ól partfogója, védője, völe-
kesérgő, elhagyatott fiatal
ta. Maria dei Frari temp-
söndben történt az esküves
asok csak egymás boldog-
A férj szorgalmas munkája
neg a napi kenyeret és igye-
neje, ki annyi kényelemhez
kva, nélkülözést ne szenved-
l egy év; a kis család bol-
nevelte, hogy egy harmadik
dott... De a sors utját
boldogságának és könyört
egyvetlenséggel feldulta a esa-
A férjet súlyos betegség
oz, ki a gondos nő minden
ra pár hó mulva elköltözött
ól, itt hagyva nejét és kis
obb nyomor közepett, szo-
al a jövőre...

(Folyt. köv.)

Kilátás a a jövő időre. Hazánkban:
többnyire felhős, borús, részben ködös
időt várhatni, nagyobbodó hőmérséklettel
s helyenkint csapadékokkal; délen he-
lyenkint derüléssel.

UJDONSÁGOK.

* **Fáklyás-zene.** A helybeli főis-
kolában levő tanintézetek összes nő-
vendékei a ma végetért zsinat elnök-
ségének tiszteletére fáklyás-zenét rendez-
nek, a melyben a még itt levő zsinati
tagok is résztvesznek. A fáklyásmenet
pontban este 7 órakor a kollegium elől
indul el, s legelőször is a városházának
baloldali elsőemeletén lakó zsinati elnök,
br. Vay Miklós ablaka előtt állapodik
meg, ahol előbb lent a teremben Kun
Bertalan superintendens fogja üdvözölni
a zsinati tagok részéről br. Vay Miklóst,
kint a tanuló-ifjúság részéről pedig a
főiskolai szenior fog szónoklatot tar-
tani. Innen a fáklyásmenet a fő t. Ré-
vész Bálint püspök ur lakása elé vo-
nul, s az ott lakó Nagy Péter erdélyi
püspök előtt, mint a zsinat egyházi elnöke
előtt a tanuló ifjúság érzelmeit ifj. Di-
csófi József fogja tolmácsolni. S ezzel
az unnepele végetér. Este a „Bika“ fo-
gadóban a zsinati tagok tiszteletére fé-
nyes bankett rendeztetik.

* **A Göczel-ügy a városi köz-
gyűlésen.** A ma tartott városi közgyűl-
ésen (melyről szombaton fogunk bővebben
referálni.) felemlítették Arad, s több me-
gyék átíratra a Göczel-féle ügyben melyre
nézve habár a felszólaló főispán ur teljes
szívből osztja is az átíratban kifejezett né-
zeteket, mindazáltal, a mennyiben a kato-
nai tulkapásoknak a trónbeszédben is ki-
fejezés adatott, sőt a válaszfelíratban an-
nak orvoslása kilátásba helyeztetett; ezut-
tal az átíratot tudomásul venni kérné. Ma-
gyar Gábor az Aradmegyei átírat felol-
vastatását sürgette, minek megtörténtével
ugyanesak Magyar G. indítványára a köz-
gyűlés egyhangulag elhatározta az ara-
diak példajaként, s az aradi átírat szel-
lemében mind a kormányhoz, mind az or-
szággyűléshez felírni.

* **A vidéki színészet rendezése**
a kormányt is élénken foglalkoztatja és
programba van véve az erre vonatkozó
törvényjavaslat szerkesztése és beterjesz-
tése az országgyűléshez, sőt a törvényja-
vaslat már munkában is van.

* **Halál egy ütés miatt.** H.-Szo-
boszlóiról írják lapunknak, hogy ott e hó
21-én helyezték, örök nyugalomra Klein

Ábris fiatal kereskedő-segédet. Nevezett
előtt két hóval Bódi Mihály szoboszlói la-
kos által oly súlyos botlásal sértetett
meg fején, hogy ezen ütés következtében
meghalt.

* **Rablógyilkosság történt** a na-
pokban az esztergom-pilismaróti országú-
ton, közel Esztergomhoz. A meggyilkolt
mellén a rablók négy erős szurást ejtet-
tek, arczát pedig paprikával hintették tele.
E körülményből gyanítják, hogy a gyil-
kosok a szegény embert először látásától
fosztották meg s azután ölték meg. A sze-
rencsétlen areza annyira el volt torzítva,
hogy nem lehetett ráismerni. A gyilkoso-
kat erőlyesen nyemözzák.

* **A hitves boszúja.** Mokrinból ír-
ják, hogy Berninger ottani olajgyáros neje
már rég gyanakodott, hogy férjének vi-
szonya van Berninger Ferencz nevével.
Ez okból f. hó 16-án fölkerezte vetély-
társnőjét és közvetlen közeléből egy re-
volver-lövést irányzott rá. A nő állapota
életveszélyes.

* **H.-Szoboszlón,** mint nekünk írják
jelenleg Hubai Gusztáv ki színtársulata
működik folyvást gyér közönség előtt. A
Hubay-páron kívül a társulat jobb tagjai:
Hubay, Pelásozi, Ormai, Szilágyi és
Kecskesy H. k. a.

* **A farkosok garázdálkodásá-
nak** Biharmegyében rövid időn vége lesz
vetve. A hivatalos hajtóvadászatok me-
gyeszerte megindultak. 22, 23 és 24-ikén
nevezetesen Beölfenyér, Fekete Győrös és
Kocsuha községek határában fogják e ga-
rázda állatokat megtizedelni. Ideje is volt
már egyszer, hogy a valóban türhetlen
állapotok, melyek még az országutakon
való közlekedést is veszélyeztetették, meg-
szüntetessenek.

* **Szenzációs temetés.** Torontál
megye Szerb Klári községében f. hó 16-
án esti 9 órakor Edelján Triva ottani ko-
vác neje, 7 havi betegség után, vízkör-
ban meghalt. A hulla pár óra mulva ro-
hadásnak indult és az egészségre ártalmas,
égetős, vizenyős piszkos ürült ki belőle,
ugy, hogy gyors eltemetése, egészségügyi
szempontból, igen kívánatosá vált. Erdel-
jában ennél fogva másnap kora reggel elment
Kuzmanovits Bogdán ottani g. kel. plé-
bánushoz és fölkérte, hogy sziveskedjék
nejét még délután eltemetni. — A pápa
azonban kijelentette a szerencsétlen férj-
nek, hogy a temetést nem fogja eszközölni
mindaddig, míg a papi járandóság fejében
hátralekos 6 forintnyi tartozását le nem
fizeti. Erdelján kérte a pópát, hogy le-
gyen még rövid ideig türelemmel, mert
nejének hosszas betegsége és bekövetke-
zett halála folytán egészen elszegényedett
és most még képtelen fizetni. Kérélmé-
nem vétetvén figyelembe, szorult helyze-
tében a községi bírónál keresett menede-
ket. A bíró erre elment a pópához, hogy

rábirja a temetés eszközzésére, azonban
azt kapta válaszul, hogy ne avatkozzék
máskor a dolgába. Délután 4 órakor
Erdelján újból elment a pópához és adó-
ságának törlesztése fejében 2 frtot akart
lefizetni, mely összeget a szegény ember
bizonyára kikölcseönte valakitől. Hiába
kérte ismét könyes szemekkel a temetés
eszközlését, a pápa kérelmetlen maradt,
sőt bezáratta a templomot és a kulcsot
magához vette, nehogy Erdelján kivihesse
a keresztet. Erre ez hét iskolást fiut vett
maga mellé, kik a temetésnél énekeltek
néje koporsóját egy kocsiira tette és így
temette el őt délutáni 5 órakor minden
harangzó nélkül, míg a pápa lakása ab-
lakából nézte a szomorú menetet.

* **Halálozás.** Szoboszlóiról értesite-
nek, hogy Körner Iván városi főmérnök
e hó 19-én váratlanul elhunyt.

* **Fata morgana.** Verscezről írják:
Hétfőn délután 11 órakor a láthatár nyu-
gati részén a természet ritka játéka volt
pár pillanatra szemlélhető. Egy egész vi-
dék — mint némelyek állítják, egy Du-
na-tájkép Palánka mellett — tükröződött
vissza a levegőben. E tünemény csak pár
perczig tartott, s így csak igen kevesen
esodálhatták.

* **Kirabolt posta.** A billet-gyertyá-
mosi kocsi postát tegnapelőtt este négy
román kirabolta Kis-Jeese és Gyertyámos
közti. A kár összege még megállapítható
nem volt.

Egy darab regény.

Giorgio Gabucci szegény néptanító
volt Genzanóban, két óra járányira Ró-
mától. A férfiak a szerény, rendes fiatal
embert szerették; a nők azt állították,
hogy szemei titokteljes tüzet lövellnek; a
leányok pedig szemérmesen a földre sü-
tötték tekintetüket, ha Gabucci rájuk irány-
zá sötét szemét.

Barbaliscia kőmives aranyzóke haju
szép leánya, Thekla, egyszer a Genzanó-
tól a aricciai hidig vezető árnyas fasorban
találkozott vele.

„Jó napot Thekla Barbaliscia“, mon-
da Gabucci félénken.

„Jó napot Giorgio Gabucci“, monda
a leány halkán.

A férfi bátrabban közeledett felé.
„Miert süti szemét a földre? Hát oly-
rut vagy féltelmes vagyok én, hogy retteg-
nél tőlem?“

„Sem az egyik, sem a másik: de
azt mondják, hogy...“

„Tudom, hogy mit mondanak rólam.
Jól van, ne nézzen rám, de ne is fusson
tőlem. Hiszen senkitem bántok, s oly
egyedül élek. Szabad a hidig kísérem?“

A leány nem mondott nemet, s így
haladtak egymásmellett az aricciai halmo-

gig. A leány kis nővéreiről beszélt, kik
az ő gondjaira vannak bízva, a férfi pe-
dig szülővárosáról s öreg szüleitől. A be-
szélgetés alatt a leány ránézett nagy kék
szemeivel, heves lángot gyujtva az ifju
szívében, s az ő szívében is szenvedélyes
szerelem támadt. Mikor egymástól elvál-
tak, úgy tetszett nekik, mintha régi ismer-
ősök lettek volna. A leányt s az ifjut
minden délután a szilvafa-sorban lehetett
látni beszélgetésbe merülve. Szerették
egymást ifju szívök egész hevével.

A szeretők csüdes boldogsága azon-
ban nem tartott sokáig. A város minden
gonosz nyelve működni kezdett, Thekla
atyjának névtelen leveleket küldöztek,
melyekben a legocmányabb rágalmatok
szórták Gabuccira. Thekla megvallá aty-
jának szerelmét, de egyszersmind azt is
kijelentette, hogy szerelmük tiszta s Ga-
bucei egyetlen olyan szót sem mondott
neki, mit az egész világ nem hallhatna.

Az apa azonban, gondok s a sors
csapásai miatt komor természetű ember,
mitem adott leánya állításaira, s meg-
tiltá leányának, hogy a fiatal emberrel
összejöjjön. Thekla beteg lett, heves ideg-
láz két hónapig az ágyba szegezték. Az
apa s a leány 18 éves fivere örködték a
beteg mellett; a szerelem taláékony, a
leány argus szemű örei daczár: tudott
módot találni kedvesének hirt adni ma-
gáról. Mikor fűgyógyult, levelet írt Ga-
buccinak s egy jó barát magára vállalta
a levél kézbesítését. A szerelmek ismét
találkoztak a fasorban, kézsorítást, csó-
kot váltottak és sirtak fájdaimukban s
örömmükben. A szegény Giorgionak utolsó
kézsorítása, utolsó csókjá volt ez.

Thekla testvére, ki megleste őket,
egy bokor mellől előugrott s a szegény
Giorgionak, a vélt csabitónak mellébe
markolatig döfte törét. Giorgio ötödnapra
belehalt sebébe. — Az esküdtek Thekla
öccsét, az enyhítő körülmények tekin-
tetbe vételével hét évi kényszermunkára
ítélték. S mikor a fiut a carabinieriek el-
vezették, az öreg Barbaliscia eszméletét
veszté. Mi lesz ezután az ő élete! Fia
fegyházban senyved, leánya kolostorba
ment, őt pedig folytonosan az a tudat
fogja kinözni, hogy szigorúsága által
gyermekeinek boldogságát örökre feldulta.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
Szombat november 26-én
adatik:
Giroflé-Girofla.
Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Új kártya-raktár.

Van szerencsém a nagyérdemű kereskedő és kávéhaztu-
lajdonos urak, ugyszint a vidéki t. egyletek és kaszinók becses
tudomására juttatni, hogy a

**TEMESVÁRI ELSŐ DÉLMAGYARORSZÁGI
KÁRTYAGYÁRTÓL**
egy bizományi raktárt vettem át

és oly dusan rendeztem azt be, hogy a t. cz. közönség igényeit,
— nagyban és kicsinyben — mind jutányossággal, mind pedig iz-
léses kivétel tekintetében, minden irányban kielégíthessem. Egy-
szeremind azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy a kijátszott
kártyákat a legelőnyösebb áron visszaváltom és ugy kicsinyben,
mint nagyban eladom.

Igen szép kiállítású **SZERENCSE** és **GYERMEK-kár-
tyák** szintén kaphatók. — M. kir. dohány- és szivar-társzde.
— M. k. lóporárulás.

Vidéki megrendelések készpénzfizetés vagy utánvét mel-
lett pontosan teljesítettek.

Teljes tisztelettel
Mendelovits Lajos,
bizományi és szállítmányi üzlete fő-
piacz, a városházzal szemben.

Már
december 12-én
MÁSODIK HUZÁSA
a
fejedelmi 3% os
**SZERB
sorsjegyeknek.**

A f. évi nov. 12-ikén
megtartatott 3% feje-
delmi szerb sorsje-
gyek 1-ső huzása al-
kalmával a főnyerem.

100.000, 10000 és 4000
franc aranyban a váltó
üzletünk által kiadott
sorsjegyek által nye-
retett és azonnal ki is
fizetett.

A jövő huzások már
január 14, és
márczius 14-dikén.

**A fejedelmi 3% os
szerb sorsjegyeknek**
1881. évről 100 frankjával
Évenként 5 huzás.
január 14-én, márczt 14-én, június 14-én, aug-
és november 14-én.
Mindenkori
főnyere- **100,000** frk arany-
mény **ban!**
Legkisebb nyeremény 100 frank aranyban.
Minden nyeremény a huzás után már egy hónap
mulva érvényes. — A nyeremények és kamatok
Bécsben, Budapesten, számos fővárosban, vala-
mint a legtöbb európai főbb piaczon, minden
levonás nélkül fizetendők.
A sorsjegy 3% kamatot hoz aranyban.
Pontvs kifizetésért a szerb kormány kezekedik.
Előnyös vásárlási föltételek: szerb sorsjegyek
készpénzben 46 frtjával és 50 kr szeivény kamat.
Szállítási jegyek
csak 3 frt 14 havi részletfizetésben és 4 forint
hátrány.
A vevő csak 3 frt részletfizetés teljesítése után
azonnal az összes nyereményekre egyedül és orz-
talanul játszik.

Csak Bécs,
Wollzeile 10 s 13. **„MERCUR“** Cohn C.,
Wollzeile 10. 13
kiadóhivatalának váltóüzlete.

